

BREV FRA OLA HOLM DATERT 30. AUGUST-1946 TIL MR JOHN HOLM, 108 W. 5TH STR., DELL RAPIDS, SO DAK., U.S.A. FRIMERKENE ER REVET BORT. TO "POSTOBLAT-MERKER PÅ BAKSIDEN.

Kjære gode Broder.

Ja nu fik jeg et brev fra dig igjen og tusind tak for det, Jeg ser du skal på Autotur runt Pipestone og Luvern det skulle nok vært morsomt og set igjen disse kjendte steder, men ak nei det er slut med det lange reiser før den siste. Det er godt og se at dere alle er friske og har det bra, men Verden ramler vel isammen snart ikke videre lyse utsigter, men vi må vel bare fine os i alt, ihvertfal må vi her gjøre det, slik er det og være vasaler, for de Jødiske pengegjerrige, lidet og ingen ting å få i, og slige råde prise, som f.ex. 20 Kroner for et par "damestrømper" ingen har råd til og kjøpe noe sligt, foresten så er det så umulig og få i hvad man trenger. Jeg har forsøgt, og få mig sydd, en Suit. (*dress*) jeg er så oprådd for, men tøy kan jeg få i sligt det er, men "forsaker" og tråd, er umulig. Jeg skulle vært glad om jeg fik i en "Suit" selv om den var brukt, bare passende stor No. 54. norsk mål. Det er dumt at jeg ikke kunne få forbindelse med Halvor Oien", han er vel i "Clothing Store" (*klesforretning*) nu også? Det skulle vært morsomt og høre hvordan det er med ham. Jeg skal hilse fra kona og jentene, dem har det bra, men meget optat, med hver sit, dem ber mig hilse Uncle John, men dem vet ingen ting og skrive om, dem har jo ikke noe kjendskap til forholdene der, og kona, er sløv når det gjælder og skrive brev skal hilse så meget Skoene til henne, var altfor lange og smale, men disse jeg fik de brune passet utmerket, så det var gode sko og jeg er dig så mange tusind tak skyldig, for det, så nu har jeg Søndagssko. Jeg tjener lidet og ingen ting nu, for det er ikke noen matrialer og lave noe av og så frygtelig dyrt som alt er, og priserne stiger fremdeles, så dette ender med forskrækkelse.

Det som gjøres her går til Melitære utstyr, dem regner med Krig igjen, og de små nationer skal også tvinges med. Menneskene er forvirrede.

Jeg snakket med Klara Krogstad Søndag, skulle hilse, alt bra. Alt bra også med os alle andre, ingen nyheter.

Er glad for at dere er så friske og kjæk. Hils da Kona, og Alma fra os. Lev da så inderlig vel Kjære broder, og ha' det bra, håper og høre snart
Deres Olav.

Vet du hvordan det er med Florence. Jeg hører intet.

LETTER FROM OLA HOLM DATED AUGUST 30-1946, TO MR JOHN HOLM, 108 W. 5TH STR., DELL RAPIDS, SO DAK., U.S.A. THE STAMPS HAVE BEEN REMOVED. TWO "POSTOBLAT" STICKERS ON THE BACK.

Dear good Brother

Well now I got a letter from you again and thank you very much for that, I see you're going on an Auto trip around Pipestone and Luvern It would be fun to see those familiar places again, but oh no the long trips are over with until the last one (*meaning death*). It's good to see that you're all well and doing good, but the World is probably going to fall apart soon not very bright outlook, but I guess we'll have to put up with everything, at least we must do so here, that's what it's like to be vassals, for the money hungry Jews, little and nothing (*next to nothing*) to be found, and such exorbitant prices, like for instance 20 Kroner for a pair of "ladies' stockings" nobody can afford to buy something like that, besides it's so impossible to get a hold of what you need. I've been trying, to get myself, a Suit made. which I need so badly, but the material I can get the way things are, but "lining materials" and thread, are impossible. I'd be glad if I could get a hold of a "Suit" even if it were used, as long as it fits No. 54. Norwegian size. It's too bad I can't get in touch with Halvor Oien", he's in a "Clothing Store" now too isn't he? It would be fun to hear how he's doing. The wife and the girls say hello, they're fine, but very busy, each with her own, they're asking me to greet Uncle John, but they don't know of anything to write about, they have no knowledge of the conditions over there you know, and the wife, is slow when it comes to writing letters she sends her best regards The Shoes for her, were way too long and narrow, but the ones I got the brown ones fit perfectly, so they were good shoes and I owe you many thousand thanks, for that, so now I have Sunday shoes. I earn little and nothing now, (*Norwegian expression for "I earn next to nothing"*) because there are no materials to make things from and how terribly expensive everything is, and the prices are still going up, so this will end in disaster.

Whatever gets done here goes to Military equipment, they're expecting War again, and the small nations will also be forced into it. People are confused.

I spoke to Klara Krogstad on Sunday, says hello, all well. All well also with all the rest of us, no news.

I'm glad that you are so well. Say hello to the Wife, and Alma from us. Live well Dear brother, and 'bye, hope to hear soon

Yours Olav

Do you know how Florence is. I hear nothing.